

Erhvervs- og Boligstyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 1
2100 København Ø

Høringsbemærkninger til forslag til Lov om registrering af ledningsejere

Ved brev af 1. oktober 2003 har Erhvervs- og boligstyrelsen sendt forslag til lov om registrering af ledningsejere i høring med svarfrist den 17. oktober 2003.

FULS og TI er brancheforeninger jfr. bilag 1, som tilsammen i princippet repræsenterer det samlede antal ledningsejere, som er tiltænkt registreringspligt efter den påtænkte lov. Nedenfor følger FULS' og TI's bemærkninger til lovforslaget:

Overordnede bemærkninger:

- *FULS og TI støtter lovforslagets intentioner og formål.* FULS og TI vurderer, at indførelsen af en lovfastlagt ledningsejerregistreringspligt sammenholdt med en pligt for entreprenører til at søge oplysninger i registret forud for gravearbejders iværksættelse samlet set vil kunne bidrage til en reduktion af graveskader på ledningsnettene og dermed en øget forsyningsikkerhed for forbrugerne.
- *FULS og TI mener, at det bør fremgå af loven subsidiært af lovbemærkningerne, at der senest 2 år efter registrets idriftsættelse sker en evaluering af effektiviteten af ledningsejerregistret ift. målsætningen om udbredt bred anvendelse af registreret med henblik på reduceret graveskadehyppighed på forsyningsnet.* FULS og TI er fortalere for, at loven har så bred virkning som muligt, så flest mulige ledningsejere omfattes af registreringspligten. Synliggørelse af ejerskabet til nær ved alle ledninger i jord muliggør for alle gravearbejdende entreprenører og lign., at de lettes væsentligt i adgangen til at søge ledningsoplysninger.

De graveudførendes reelle anvendelse af registret forud for gravearbejder forventes at være ensbetydende med, at graveskader fremover faktisk reduceres væsentligt.

- *FULS og TI mener, at det bør fremgå af loven subsidiært af lovbemærkningerne, at den endelige tarifmodel for søgning i registret skal udformes i samarbejde med repræsentanter for de brancher, som vil være (betalende) brugere af registret med henblik på, at der opnås positive økonomiske incitamenters til reelt at anvende registret.* FULS og TI støtter at registret brugerfinansieres, at finansieringen sker med udgangspunkt i "et hvile i sig selv princip" og på basis af brugerbetaling for forespørgsler til registret. FULS og TI mener, at den i loven foreslåede brugerafgiftsmodel, hvor betalingen for en ledningsejersøgning fastsættes ud fra arealstørrelsen på det søgte jorderområde er uhensigtsmæssig. En søgearealafgift er incitamentsmæssigt forkert og forudses at medføre, at der ikke sker forespørgsler i registret ifm. især en lang række mindre gravearbejder. FULS og TI mener, at et afgiftssystem som udgangspunkt bør baseres på en forholdsvist lav enhedsafgift for enkeltsøgninger på arealer op til en hensigtsmæssig valgt arealstørrelse. Søgninger udover denne arealstørrelse kan overvejes at gøres proportionalt ift. søgearealets størrelse. Endelig mener FULS og TI, at der i loven også bør rumme mulighed for at der arbejdes med fastpris i abonnementsystemer, hvor dette i praksis måtte vise sig hensigtsmæssigt.

- *Endelig konstaterer FULS og TI, at det foreliggende udkast til lovforslag på nogle væsentlige punkter adskiller sig radikalt fra tidligere udkast, som var gennemdrøftet med repræsentanter fra de relevante brancher og fra Kommunernes Landsforening.*

FULS og TI har på denne baggrund følgende særligt principielle bemærkninger til lovforslaget:

Særligt principielle bemærkninger:

Afgrænsningen af ledningsejere med registreringspligt.

FULS og TI opfatter, at den i loven i § 3 gjorte afgrænsning af kollektive net er begrænset til ledningsnet med forsyningspligt (jf. § 5, nr. 1), hvilket indebærer, at det blandt teleoperatørerne kun er TDC, som er omfattet af denne pligt. Dette indebærer, at alle andre teleoperatører i strid med hele intentionen bag loven ikke er pligtige til at lade sig registrere. FULS og TI skal derfor opfordre til, at kravet om forsyningspligt fjernes, idet et sådant krav ikke kan anvendes indenfor sektorer, hvor retten til etablering og drift af konkurrerende forsyningsnet er liberaliseret.

Det har hele tiden under det lovforberedende arbejde været ledningsejernes synspunkt, at flest mulige ledningsejere bør være omfattet af registreringspligten så en søgning i registret kan give den søgende størst mulig garanti for, at alle former for ledningsejere herved lokaliseres.

Efterfølgende kan der så indhentes relevante ledningsoplysninger.

Den nuværende vanskelighed ved at lokalisere ledningsejerne kan eksemplificeres ved liberaliseringen af telesektoren, hvor det ofte er meget svært og tidskrævende at finde ud af, hvilke teleselskaber der findes, og hvor de har placeret kabler i jorden, og på hvilken kontaktadresse ejerne kan findes.

FULS og TI opfordrer derfor til ændring af afgrænsningen i § 3 i overensstemmelse med ovenstående. Som forslag til ændret lovtekst foreslås:

§ 5, nr. 1: Kollektivt net: Indvindings-, transmissions- og distributionsnet, bestående af ledninger i jord, for hvilke der for nettet som helhed findes offentligretlige regler.

Videre mener FULS og TI, at det er uheldigt i § 3, nr. 3 at bruge betegnelsen "private net". I stedet bør anvendes betegnelsen "private brugerdrevne net", som er net der, hvor en gruppe af borgere i forening etablerer og driver et distributionsnet (eksempelvis telenet, kabel-TV-net eller lignende) i et lokalområde.

Qua ovenstående er det nødvendigt med en konsekvensrettelse i § 5, nr. 4, som derfor bør have følgende formulering:

§ 5, nr. 4: Privat brugerdrevne telenet: Et distributionsnet, der tjener til elektronisk overførsel af radio/TV signaler eller telekommunikation/data til de tilsluttede medlemmer af foreningen og andre forbrugere, uden at der består pligt til at tilslutte forbrugere udenfor foreningen.

Med ovenstående definitionsændringer bliver det klargjort at distributionsnet i boligforeninger, antenneforeninger mv. er omfattet af loven, såfremt de har en årlig indkomst over 50.000 kr. pr. år fra en personkreds udenfor foreningen.

Ovenstående regelgrundlag har samtidig den virkning, at ethvert offentligt ejet eller privatejet net - udenfor brugerforeningsdrevne net - og som udøver kollektiv forsyningsvirksomhed er omfattet af reglen i § 3, nr. 1.

Afgrænsningen af arealet, hvor der er forespørgselspligt.

FULS og TI finder det uhensigtsmæssigt og dermed bekymrende, at pligten til at forespørge jf. § 9, er begrænset til vejarealer. FULS og TI skal opfordre til, at pligten til at forespørge ved gravearbejder skal gælde for alle arealer. Der opfordres derfor til at § 9, stk. 1 får følgende ordlyd:

§ 9. Enhver, der erhvervsmæssigt udfører gravearbejder på ethvert areal, skal, inden arbejdet påbegyndes, foretage en forespørgsel i ledningsejerregistret om hvilke ledningsejere, der ejer ledninger i graveområdet. Gravearbejdet skal tilrettelægges og udføres under hensyntagen til de indhentede oplysninger.

Registreringspligten gælder efter ledningsejernes ønske også for privat areal - herunder arealer i det åbne land, idet en væsentlig del af det overordnede ledningsnet er placeret i privat areal. Af

hensyn til forsyningssikkerheden er det derfor af afgørende betydning for ledningsejerne, at oplysningerne i registret også skal omfatte disse ledninger.

FULS og TI skal tillige henlede opmærksomheden på, at der efter gældende retspraksis og lovgivning gælder en generel pligt for entreprenører til at indhente ledningsoplysninger. En sådan pligt påhviler imidlertid ikke kun for entreprenører men for enhver, eksempelvis jf. § 5 i Lov om graveadgang og ekspropriation m.v. til telekommunikationsformål. Det må understreges, at anmeldelsespligten (=forespørgselspligt) i medfør af § 5 i Lov om graveadgang m.v. også gælder for privatpersoner.

For så vidt angår erstatningsansvar i forbindelse med overgravning og beskadigelse af ledninger bemærkes, at såvel privatpersoner som entreprenører, der graver erhvervsmæssigt på privat grund, som udgangspunkt vil være erstatningsansvarlige for eventuelle skader på ledninger. Der kan i den forbindelse henvises til § 4 i Lov om graveadgang m.v., hvoraf det forudsætningsvis fremgår, at privatpersoner kan have et erstatningsansvar i forbindelse med gravning på privat grund.

FULS og TI opfordrer derfor til ændring af afgrænsningen, så pligten også gælder private arealer. Samtidig skal der opfordres til, at det i lovbemærkningerne fremgår, at privatpersoners erstatningsansvar ikke ændres ved loven.

Finansiering af registret

FULS og TI finder, at der i stedet for en arealbestemt afgift i loven subsidiært lovbemærkningerne bør indføres mulighed for at arbejde med en enhedspris pr. søgning, da kostprisen i registret er ens uanset søgearealets størrelse. Med FULS og TI's nuværende erfaringer på antallet af forespørgsler forventes det samlede årlige antal forespørgsler til det kommende register at overstige 50.000 stk., hvorfor der kan beregne en kostpris pr. søgning på basis heraf.

FULS og TI har noteret sig at lovbemærkningerne alene indeholder et forslag til en arealbestemt afgift for søgning i registret. FULS og TI forventer, at det i lovbemærkningerne fremførte eksempel blot er et forslag, og at der vil ske en nødvendig tilpasning af både pris og tarifmodel.

Som nævnt under "Overordnede bemærkninger" finder FULS og TI det som en hensigtsmæssig mulighed, at registret brugerfinansieres ved søgning heri. Ledningsejerne forventer selv ved forespørgsler/søgning i væsentlig grad at være medvirkende til denne brugerfinansiering, idet forespørgsler ofte også vil blive rettet i forbindelse med projektering af fremtidige ledningsanlæg. FULS og TI frygter, at den arealbestemte afgift vil medføre en alt for høj pris på mange forespørgsler, hvilket kan medføre omgåelse af systemet og afskrække en række brugere fra at anvende registret.

FULS og TI vil gerne på lige fod med andre brugere være med til at drøfte den rette prismodel, som både (1) tilgodeser en sikker finansiering af registret og (2) skabe hensigtsmæssige økonomiske incitamenter for alle brugere til faktisk at anvende registret.

FULS og TI savner en nærmere saglig begrundelse for, at kommunale, amtslige og statslige vejmyndigheder skal have gratis adgang til brugen af registrets oplysninger jfr. bemærkningerne til § 11.

Ledningsejerne har tidligere påpeget, at det er en vigtig forudsætning, at registret skal hvile på en balanceret betaling, hvor alle brugertyper betaler en forholdsmæssig lige andel af driftsomkostningerne. Dette princip indebærer at offentlige myndigheder også bør betale deres forholdsmæssige andel ift deres samlede søgeforbrug i registret. Dette princip vil videre sikre, at misbrug ikke kan forekomme.

Gældende ret vedrørende påvisningspligt.

Ved det foreliggende lovforslag beskrives "Gældende ret" forkert. Det er bekymrende, at lovens bemærkninger til § 8 i strid med gældende praksis pålægger en meget byrdefuld og omkostningstung pligt til fysisk påvisning af kablernes placering i såvel offentlig som privat areal, når lokaliseringen af ledningsanlæggene kan opfyldes ved udlevering af ledningsplaner.

Det må påpeges, at der ikke, som beskrevet under "Gældende ret", gælder en egentlig påvisningspligt efter Standardregulativet § 8. Efter § 8 skal en ledningsejer kunne lokalisere sit anlæg i vejen. Det er efter gældende praksis tilstrækkeligt, at ledningsejerne udleverer

ledningsplaner, såfremt de har en kvalitet, der gør det muligt at lokalisere anlægget. I øvrigt kan ledningsejeren i stedet vælge at påvise på stedet. Egentlig påvisning sker derfor normalt kun, såfremt planerne ikke har den fornødne kvalitet til genfindingsformål. Der henvises i øvrigt til FULS's anbefaling om påvisning, vedhæftet som bilag 2.

FULS og TI skal iht. ovenstående opfordre til, at lovbemærkningerne tilpasses i overensstemmelse med gældende praksis.

Brugerindflydelse ved registret

FULS og TI skal særligt fremhæve vigtigheden af, at registret til stadighed udvikles i overensstemmelse med ledningsejernes og de ledningssøgende brugeres behov. Eksempelvis kan registret aktuelt forudses anvendt som portal til ledningsejernes hjemmesider for ledningsoplysninger.

FULS og TI skal fremhæve, at ledningsejerne løbende konstaterer, at hele området omkring udlevering af ledningsoplysninger er i hastig udvikling, og at der er eksempler på øget adgang til oplysningerne via selvbetjening. Der ses imidlertid stadig at være behov for et landsdækkende register.

Ledningsejerne skal derfor opfordre til at der indføres en formaliseret brugerindflydelse og at dette indskrives i loven.

Ad de enkelte bestemmelser:

§ 3 Lovens anvendelsesområde

Jf. ovenfor finder FULS og TI, at kollektive net er for snævert afgrænset i forhold til teleoperatører. Jf. bemærkningerne til § 5, er det på teleområdet kun TDC (i bemærkningerne fejlagtigt betegnet som Tele Danmark), som er pligtig at lade sig registrere pga. forsyningspligten, der alene er pålagt dette selskab.

Der ses ikke at være nærmere begrundelse for denne begrænsning, som snarere er i strid med lovens baggrund. Liberaliseringen af telenettene har netop vanskeliggjort overblikket over, hvilke ledningsejere der har nedgravet ledninger, og en begrænsning af pligten til kun at omfatte TDC vil ikke hjælpe herpå.

FULS og TI skal derfor opfordre til, at der pålægges en sådan pligt for alle kollektive net uanset forsyningspligt eller ej.

Det bør bestemmes undgåes, at entreprenører og andre graveudførende skal foretage særlige undersøgelser ud over forespørgsler i ledningsejerregistret for at sikre sig mod overgravning af vejafvandingsrør.

Det fremgår af lovforslaget, at blandt ledninger, som i øvrigt ikke skal med i registret, er ledninger, der tjener til afvanding af vej og er en del af et vejanlæg (§ 3 stk. 2).

FULS og TI skal opfordre til, at rør til afledning af vand fra vejanlæg skal være omfattet af registreringspligten.

§ 4 Forsvarets ledninger

Det konstateres, at Forsvarets ledninger er fritaget i det omfang, de er placeret på egne arealer eller arealer, som Forsvaret har rådighed over. På side 14 i lovforslaget præciseres, at der med "rådighed" menes lejede arealer.

Modsætningsvis indebærer dette, at de af Forsvarets ledninger, som er lagt på fremmed grund, er omfattet. FULS og TI finder, at dette er tilfredsstillende, men må dog påpege, at FULS og TI ikke finder, at bemærkningerne til § 4 stk. 1 (side 13) gengiver denne retstilstand.

§ 5 Definitioner

Litra 1) definerer kollektive net på en måde, så kun TDC blandt teleselskaberne er omfattet af loven, da der skal være forsyningspligt.

Man bør i et liberaliseret marked ikke anvende forsyningspligt, som kriterium for ledningsejerregistreringspligt. Da dette kriterium er anvendt i loven bliver den uheldige konsekvens, at der er væsentlige ledningsejere som i loven fritages registreringspligten.

Litra 4) definerer private telenet på en måde, som FULS og TI ikke finder er tilstrækkelig klar.

Der henvises til foranstående bemærkninger.

Litra 5) Interesseområdet må i flg. udkastet defineres ned til 1 m fra ledningen. Denne detaljeringsgrad er ikke hensigtsmæssig. I stedet opfordrer FULS og TI, at mindsteafstanden bliver 10 m.

Årsagen er, at når forespørgeren tegner graveområdet ind på det viste kort på computerskærmen, vil det ikke kunne gøres med en nøjagtighed, der modsvarer den ene meter. Det skyldes dels PC-mediet, dels indflydelse fra nøjagtighed, målestoksforhold eller mulig generalisering i registrets kortværk. Derfor risikerer en ledningsejer, at han ikke bliver spurgt (aktiveret af forespørgselspolygonen), hvor han burde, hvilket naturligvis ikke må ske. Hellere blive spurgt en gang for meget end en gang for lidt.

Den ene meter foreslås derfor rettet til 10 meter. Konsekvensrettelse er påkrævet senere i bemærkningerne side 6, spalte 1 og side 7 spalte 1.

§ 7 stk. 1 litra 4) Ledningstyper

Bestemmelsen indeholder krav om, at ledningstype skal indberettes. FULS og TI ser imidlertid intet behov, at en forespørger oplyses om ledningstyper, når han søger ledningsejere i registeret. FULS og TI skal derfor foreslå dette krav slettet, da oplysning om ledningsarten er tilstrækkelig.

§ 7 stk. 2 14 dages frist til at ajourføre data

Efter de faktiske forhold er ændret, har ledningsejeren 14 dage til at ajourføre sine oplysninger i registret.

Denne regel er imidlertid ikke nok til at omfatte nødvendige udvidelser af interesseområdet. Her må fristen være, at når ledningen er overdækket i marken, skal interesseområdet omfatte ledningen.

Hvis ledningen kan ligge i jorden i 14 dage, hvor den ikke – indirekte – kan findes via registret, risikerer man helt unødvendigt, at der forårsages graveskade, endda med et efterfølgende uklart erstatningsansvar.

Der må altså gælde en særlig frist for udvidelse af interesseområdet, mens rettelser af kontaktdata godt kan være omfattet af 14 dages frist.

§ 8 14 dages reaktionsfrist

Ledningsejeren har 14 dages frist til at opfylde sin oplysningspligt.

14 dage er urimelig lang tid i de fleste sager, hvor der ikke bør gå mere end få dage før ledningsejeren reagerer. For slet ikke at tale om nødsituationer, hvor ledningsoplysninger skal foreligge hurtigst muligt. Lange svartider på endog mere end 14 dage er derimod acceptable for store, langtidsplanlagte projekter.

Spørgsmålet om oplysningsfristen er med andre ord mere kompliceret end som så og bør differentieres.

Endelig skal FULS og TI påpege, at føromtalte Lov om graveadgang § 5 indeholder en 8 dages anmeldelsesfrist af påtænkte arbejder og således forudsætter en hurtigere reaktionstid.

Kravet om 14 dages fristen kan også give problemer i relation til ledningsændringer opstået i mellemtiden mellem forespørgslen og arbejdets udførelse. Hvem skal i givet fald bære risikoen for skader på ledninger anlagt efter ledningsejerne har svaret og hvor sent må entreprenøren indhente oplysninger?

Derfor foreslår FULS og TI, at emnet helt tages ud af loven. Det har ingen indflydelse på udformning og etablering af registret.

Subsidiært bør der indføres differentierede tidsfrister for hhv. akutte, små, og store projekter.

§ 8 Påvisningspligt

Det foreskrives, at ledningsejeren skal fremsende de nødvendige ledningsoplysninger til forespørgeren eller indgå aftale med denne om påvisning på stedet.

På side 9 nederst i bemærkningerne til lovforslaget forklares, at "ledningsejere får en pligt til at fremsende de nødvendige ledningsoplysninger, i anden række en pligt til at indgå aftale om påvisning af ledningens forløb på stedet..." samt "påvisningspligten indebærer, at ledningsejeren skal give oplysninger om ledningens forløb, dvs. at denne ved markering på vejareal eller det tilgrænsende terræn og om nødvendigt ved frigravning skal angive, hvor ledningen ligger".

Det anføres i bemærkningerne side 6, under overskriften "Gældende ret", at ledningsejeren på vejmyndighedens anmodning skal kunne påvise sit anlæg i vejen. Desuden at "Påvisningspligten i vejareal indebærer, at ledningsejeren skal give oplysninger om ledningernes forløb, dvs. ved markering på vejareal eller det tilgrænsende terræn...."

Det er efter FULS' og TI's opfattelse ikke gældende ret og ej heller udtrykt i Trafikministeriet "Standardregulativ for udførelse af ledningsarbejder og andre arbejder i og over veje" af februar 1995 (som det anføres side 6 nederst), at påvisningspligten i vejareal er ensbetydende med, at det ledningsejende selskab skal afmærke ledningerne på stedet.

Det er FULS' og TI's opfattelse, at oplysningspligten opfyldes ved at udlevere ledningsplaner. Kun i tilfælde, hvor disse ikke er tilstrækkeligt gode til genfindingsformål, vil påvisning i marken finde sted som alternativ. Dette er i overensstemmelse med FULS' anbefalinger for området.

Det skal tilføjes, at såfremt ledninger fremover skal påvises på stedet i større omfang end dagens praksis, vil ledningsejere blive pålagt en betydelig økonomisk byrde, hvilket næppe kan være rimeligt hhv. formålet med loven om et ledningsejerregister.

Det bør derfor præciseres i lovbemærkningerne, at ledningsoplysninger gives ved udlevering af ledningsplaner og i tilfælde, hvor disse ikke er tilstrækkeligt egnede til genfindingsformål, påviser ledningsejeren ledningerne i marken.

§ 9 Forespørgselspligt

Iflg. § 9 stk. 1 begrænses forespørgselspligten til vejareal.

Der ses ikke at være nærmere begrundelse for denne begrænsning, der adskiller sig fra lovens hidtidige udkast og § 5 i lov om graveadgang mv., som også gælder for privat areal.

Ledningsejerne har således påpeget vigtigheden af, at der som overvejende hovedregel altid ved jordarbejder bør rettes henvendelse både til ejeren af det private areal og til registret.

I den sammenhæng finder FULS og TI det uheldigt, at gravning på privat grund friholdes forespørgselspligt, idet ledningsejerne i et stort omfang har ledninger på privat grund. Det er lige så vigtigt at forebygge skader på disse ledninger som i vejareal. I modsat fald ses der ikke at være begrundelse for at ledningsejerne skal lade ejerskabet til ledninger på privat grund registrere.

Af bemærkningerne til § 9 fremgår det, at ikke-erhvervsmæssigt arbejde er fritaget for forespørgselspligten. Hertil finder FULS og TI anledning til at påpege, at det af bemærkningerne til loven i § 9 bør fremgå, at der ved loven ikke er tilsigtet nogen ændring af det erstatningsretlige ansvar for skader efter dansk lovs almindelige regler, og de skal bedømmes efter sædvanlig praksis.

§ 11 Nærmere regler for registrets drift og betaling

Ad bemærkningerne til § 11 skal offentlige vejmyndigheder kunne anvende systemet gratis til visse formål. FULS og TI ser ikke nogen rimelig begrundelse for, at disse myndigheder ikke skal bidrage finansielt til systemets drift uanset anvendelsesformålet, idet det har været en væsentlig forudsætning at systemet skal være brugerfinansieret på ikke-diskriminerende vis. FULS og TI mener således at alle brugerkategorier bør betale en forholdsmæssig og lige andel af driftsomkostningerne ift. deres samlede anvendelse.

Vedrørende bemærkningerne til § 11 om betalingsmodellen finder FULS og TI, at det fremførte eksempel blot bør være et forslag, idet FULS og TI mener en nærmere tilpasning heraf er nødvendig. Det skal samtidig påpeges, at FULS og TI mener, at prisen ud fra de eksemplificerede forudsætninger i praksis vil blive uacceptabel høj.

Eksempelvis vil betalingsmodellen indebære, at et graveområde på 10 x 10 m, altså 100 m², koster 400 kr. hvilket forekommer som en alt for høj betaling for et område, der kan være vanskeligt at definere mindre via PC-mediet. Ledningsejerne kan med den foreslåede prismodel frygte, at der bliver indberettet minimale "søgeområder" som stikprøver frem for at de reelle graveområder indtegnes, hvilket vil ødelægge en rationel kerne-funktion i systemet, nemlig at ledningsejeren får et billede af graveområdet reelle udbredelse. Endvidere er der risiko for, at nogle brugere pga. prisen vil undlade søgning i registret.

Derfor vil FULS og TI foreslå, at der i stedet arbejdes med et fast gebyr pr. forespørgsel. Man kunne endvidere indføre en bagatelgrænse i form af, at et antal forespørgsler pr. år er gratis.

Hvis der er 50.000 henvendelser pr år, bliver kostprisen ca. 70 kr. pr forespørgsel. Det kan nævnes, at TDC fra juni 2002 til juni 2003 har modtaget 45.000 forespørgsler på ledningsoplysninger. En forespørgsel registreres som en enkelt forespørgsel på trods af at den kan vedrøre flere lokaliteter. Tilsvarende modtager HNG ca. 20.000 forespørgsler pr. år.

FULS og TI vil gerne være med til at drøfte den rette prismodel, idet diskussionen med de nu givne rammer bliver en ny i forhold til de tidligere drøftelser.

Det bør under alle omstændigheder ikke ske en fastlåsning af betalingsmodellen allerede nu i loven således, at den skal være arealbestemt. Derfor bør formuleringen "arealbestemt gebyr" slettes side 8, 1. spalte.

Ad bemærkningerne til lovforslaget i øvrigt

Ad side 5 næstsidste afsnit. FLIS blev ikke som anført etableret af "en række ledningsejere", men af Dansk Byggeri, Kommunernes Landsforening og FULS (Fællesudvalget vedr.

Ledningsejersamarbejde).

Ad side 8 4. afsnit: " En forespørger kan eksempelvis angive graveområdet ved hjælp af en adresse e.l.,....."

Hertil bemærkes, at et graveområde kan ikke angives ved hjælp af adresser. Graveområdet har en fysisk udstrækning, som forespørgeren kun kan angive ved hjælp af en polygon. Dette svarer overens med den i bemærkningerne senere beskrivelse af systemets funktioner.

Teksten bør derfor tilrettes i overensstemmelse hermed.

Venlig hilsen

Bent Soelberg

Direktør

FULS

(Fællesudvalget vedr. ledningsejersamarbejde)

Bilag:

Ib M. Tolstrup

Direktør

TI

(Telekommunikationsindustrien)

1. Kort positionering af brancheforeningerne FULS henholdsvis TI.
2. FULS anbefaling om udlevering af ledningsdata, ledningspåvisning og gebyrer.

BILAG 1:

FULS står for Fællesudvalget vedrørende Ledningsejer Samarbejde

Medlemmer

FULS er et samarbejdsorgan og interesseorganisation for danske ledningsejerorganisationer og regionale eller landsdækkende ledningsejere, der etablerer og vedligeholder kabler og rør i jorden.

Medlemmer af FULS er:

Danmarks Private Vandværker

Dansk Energi (elselskaberne)

Dansk Fjernvarme

Danske Vand- og Spildevandsforening

Dansk Gasteknisk Center (naturgasselskaberne)

Forenede Danske Antenneanlæg

TDC

Om brancheforeningen Telekommunikationsindustrien, TI

Vesterbrogade 1 C, 1620 København V

Telefon: 33 13 80 20

Telefax: 33 13 80 21

E-mail: post@teleindu.dk

Brancheforeningen *Telekommunikationsindustrien* er dannet af en række danske teleoperatører i september 1996 som en naturlig følge af den danske teleliberalisering. Som medlem af foreningen kan optages teleoperatører og de dermed beslægtede virksomheder. Brancheforeningen Telekommunikationsindustrien er medlem af Dansk Industri.